

**Եղեգնաձորի Հովհաննես Հովհաննիսյանի
անվան թիվ 2 հիմնական դպրոց**

**ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ
ԱՇԽԱՏԱՆՔ**

Թ

Ե

Ո

Մ

Դպրոց՝

Վայքի հիմնական

Ղեկավար՝

Աիդա Խալաթյան
Նախաայբբենական

փուլի

Ո

կազմակերպման

նպատակներն ու

Լ

իԵղեգնաձոր 2022_ը»

Գ

Ի

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ներկա օրերում կրթական բարեփոխումները ժամանակի հրամայականով անդրադառնում են կրթության բնագավառի կառուցվածքային բոլոր օղակներին ու կողմերին: Արդեն նկատելի տեղաշարժեր են կատարվել գրեթե բոլոր առարկաների ոլորտներում: Եվ, սակայն հանրակրթական դպրոցի առարկայացանկում առանձնանում են այնպիսի առարկաներ, որոնց կառուցվածքի ու բովանդակության վերափոխման խնդիրների շուրջ շարունակվում են բանավեճերը: Այդպիսիք են «Մայրենին», «Կերպարվեստը», «Տեխնոլոգիան» և այլն:

Յուրաքանչյուր առարկայի նորօրյա հիմնահարցերն ուսուցիչը պետք է կարողանա համադրել յուրովի և դրսևորել բարձր մանկավարժական կարողություններ: Ուսուցիչը պարտավոր է աշակերտին զգալ տալ մեր լեզվի համն ու հոտը, կշիռն ու արժեքը, գույնն ու երանգը, ձայնն ու լրությունը: Իսկ դրա համար անհրաժեշտ է մանկավարժի արվեստն ու վարպետությունը զուգակցել սրտացավության և իմաստության հետ: Նախաայբբենական փուլից սկսած պետք է այնպես աշխատել, որ փոքրիկը սիրով ու հաճույքով դպրոց գա և հաղթահարի իր առջև եղած դժվարությունները: Տարրական դպրոցի հիմնական նպատակը սովորողի մտավոր, հոգևոր և ֆիզիկական կարողությունների, լեզվամտածողության, գրագիտության, տրամաբանական հիմքերի և աշխատանքային նախնական հմտությունների ձևավորումն է:

Այս բոլոր որակներն ապահովելու համար ուսուցիչը պետք է ընդունակ լինի մոտենալ աշակերտին լավատեսորեն, կարողանա կառավարել սեփական տրամադրությունը, դիմախաղը, ձայնը, լինել հուզականորեն վարակիչ:

Ահա շփման այն միջոցները, որոնք անհրաժեշտ են ուսուցչին.

- ձայնի կուլտուրա, տեմբր, ինտոնացիա, տեմպ, բարձրություն,
- մեղեդայնություն;
- ծիծաղ, ուսուցչի արտաքին կերպար, վարքային դրսևորումներ;
- ժեստեր, դիմախաղ, ֆիզիկական կեցվածք, գործողություններ,
- տեսողական շփում;
- տեղաշարժումներ տարածության մեջ:

Ուսուցչի գործունեությունը, ինչպես և դերասանինը, պահանջում է բարձր սոցիալական կուլտուրա: Այդ պատճառով անհրաժեշտ է անընդհատ պարապել, վարժվել և զբավել ինքնադաստիարակությամբ»:

Ճանաչի՛ր ինքդ քեզ, քո բնությունը և դաստիարակվի՛ր»:

ՆԱԽԱԱՅԲԲԵՆԱԿԱՆ ՓՈՒԼԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՄԱՆ ՆՊԱՏԱԿՆԵՐՆ ՈՒ ԻՐԱԿԱՆԱՑՄԱՆ ՈՒՂԻՆԵՐԸ

Նախաայբբենական շրջանի դասերը կառուցվում են հաշվի առնելով դպրոց նոր ոտք դրած երեխաների տարիքային առանձնահատկությունները, մասնավորապես ուշադրության և հիշողության առանձնահատկությունները: Այդ փուլում տարվող աշխատանքների հաջող կազմակերպման համար շատ կարևոր է դպրոց ընդունվող երեխայի նախապատրաստումը դպրոցական կյանքին ու կանոններին: Դպրոցը երեխայի համար նոր աշխարհ է՝ նոր հետաքրքրություններով, հոգսերով ու տպավորություններով: Ուսուցիչն իր աշխատանքն այնպես պիտի կազմակերպի, որ առաջին օրերին երեխաների համար այդ ամենի մեջ հաճելին ավելի շատ լինի, ոգևորությունն ավելի մեծ: Առաջին օրերի ուսուցողական խնդիրները լուծելու համար այդ ոգևորությունը մեզ շատ է պետք գալու: Երեխաները պետք է զգան աշխատանքի պատասխանատվությունը: Սա շատ կարևոր նշանակություն ունի ոչ միայն այս առաջին օրերի ուսուցողական խնդիրների լուծման համար, այլև դաստիարակչական տեսակետից: Սովորելու աշխատանքի պատասխանատվությունը և դժվարությունը երեխաներն անպայման պետք է զգան, սակայն դրա հետ մեկտեղ պետք զգան, որ այդ աշխատանքն իրենց ուժերին ու կարողություններին համապատասխանում է, և ուսուցիչը դժվար պահերին միշտ իրենց հետ է, և չկա որևէ դժվարություն, որ նրանք, աշխատելու դեպքում չկարողանան հաղթահարել: Երեխաները երկար ժամանակ չեն կարողանում կենտրոնացնել իրենց ուշադրությունը, նրանք միևնույն աշխատանքից արագ հոգնում են: Գործողությունների միապաղաղությունը ձանձրույթ է պատճառում: Այդ իսկ պատճառով անհրաժեշտ է նրանց գործունեության ձևերը փոխել յուրաքանչյուր տասնամյակին հարկադրաբար մեկ՝ դասի յուրաքանչյուր փուլում: Աշխատանքը դասի ժամանակ կազմակերպում է այնպես, որ զրույցներն ու պատմություններն ընդատվեն ակտիվ խաղերով, ֆիզիկական վարժություններով, հանելուկների գուշակումով, նկարչությամբ, երգով, պարով և այլն: Նախաայբբենական փուլի ճիշտ կազմակերպման համար ուսուցիչը պետք է բազմակողմանի պատրաստված լինի, հաշվի առնի ուսումնական ժամանակի

յուրաքանչյուր վայրկյանը, դասը տանի մի քանի պլանով՝ նկատի ունենալով թե՛ դաստիարակչական, թե՛ կրթական աշխատանքների, թե՛ խաղի ու աշխատանքի ճիշտ զուգակցմամբ: Ուսուցիչը պետք է նկատի ունենա հետևյալ հիմնական հարցերը, որոնք կարևոր նշանակություն ունեն աշակերտներին ծանոթացնելու դպրոցին:

- Աշակերտների տեղաբաշխումը՝ ըստ նրանց առողջական տվյալների ու
- դպրոցական առողջապահության պահանջների:
- Աշակերտների փոխադարձ ծանոթացումը, որը հնարավորություն կտա համերաշխ կոլեկտիվի ստեղծման համար:
- Դպրոցական կարգուկանոնի բացատրումը, որը պետք է ուղեկցվի համապատասխան ձևերի ցուցադրումով և երեխայի մեջ վարվեցողության կանոնը դառնա կարողություն:
- Ճիշտ նստել սովորեցնելը, որը ոչ միայն առողջապահական խնդիր է, այլև երեխաների ֆիզիկական նորմալ զարգացման և դասերին ակտիվ մասնակցելու հիմնական նախապայմաններից մեկն է:

Այս ամենը անդրադառնում է երեխաների կամքի ու բնավորության ձևավորման վրա:

Որպեսզի աշակերտներին ավելի լավ նախապատրաստես գրաճանաչության ուսուցմանը, ապա պիտի հաշվի առնել, թե որքան է զարգացած նրանց մոտ խոսքը: Խոսքի զարգացումը կարևոր նշանակություն ունի թե՛ ուսուցչի համար, որը երեխաներին նախապատրաստում է գրաճանաչության, թե՛ աշակերտների համար, որոնք պետք է լավ պատմելու կարողություն ունենան:

Առաջին դասարանի աշակերտի խոսքի զարգացման համար անհրաժեշտ երեք բաղադրիչներն են՝ բառապաշարի հարստացման, խոսքի արտահայտչականության և լավ պատմելու կարողության մշակման աշխատանքները պետք է իրականացնել միաժամանակ, իրար հետ սերտորեն կապված, դրա լավագույն միջոցը կապակցված խոսքն է:

Աշակերտի բառապաշարը իր հիմնական մասով համընկնում է գրական հայերենի համապատասխան բառամթերքի հետ, տարբերությունը միայն արտասանության ու շեշտադրության մեջ է: Ուսուցչի խնդիրը պետք է լինի ուղղել այդ բառերի

արտասանությունն ու շեշտադրությունն և դրանք հիմք դարձնել երեխայի զարգացման համար:

Երեխայի խոսքում եղած առօրյա, բարբառային կամ օտար բառերն ու արտահայտություններն ուսուցիչն պետք է հետևողականորեն մաքրի՝ դրանց փոխարեն առաջադրելով գրական լեզվի համարժեքները: Յուրաքանչյուր երեխայի պատրաստվածության մակարդակն ամփոփելու համար ուսուցիչը պետք է պարզի՝

- խոսելու, հարցեր տալու, ընկերներին և ուսուցչին լսելու, հասկանալու, հանձնարարությունները կատարելու և միմյանց հետ հաղորդակցվելու ունակությունների մակարդակը;
- հայերենի հնչյունները ճիշտ արտասանելու կարողությունը;
- հնչյուններն արտասանում է որոշակի սխալներով;
- ունի կցկտուր, ցածրաձայն խոսք;
- ունի արտահայտիչ խոսք;
- ունի բանավոր կապակցված խոսք, կարողանում է վերարարտադրել հեքիաթները, պատմվածքները;
- հարցերի օգնությամբ, նկարների շուրջ կազմում է մեկ-երկու նախադասություն;
- չունի ամբողջական նախադասություններ կազմելու կարողություն;
- նախադասությունները թողում է անավարտ:

Նախաայբբենական փուլում կարևոր է նաև տեսողության, լսողության, կինէսթետիկ զգացողության զարգացումը, որը երեխաների ճանաչողության և մտածողության զարգացման նախապայման է: Ուսուցիչը տևական վարժությունների միջոցով պետք է զարգացնի երեխաների հնչյունային լսողությունը, առանց որի հնարավոր չէ գրաճանաչության ուսուցումը:

Նախաայբբենական փուլի խնդիրներից են նաև երեխաների գրաֆիկական տեսողության զարգացումը: Նրանք կարողանան տարբերել կողմերը՝ վերև, ներքև, աջ, ձախ, առարկաների ձևերը՝ կլոր, ձվաձև, քառակուսի, եռանկյունի, գծերը՝ ուղղահայաց, հորիզոնական, ուղիղ, թեք, կլոր, կետերը, տողերն ու տառամասնիկները:

Նախաայբբենական փուլում գրաֆիկական տեսողության զարգացման համար կարևոր նշանակություն ունեն հատուկ դիդակտիկ պարագաների՝ երկրաչափական ձևերի, պարզ պատկերների, գունավոր պաստառների օգտագործումը: Պարզ պատկերների գունավորման, մանրագծման ու նախագծման աշխատանքները:

Նախաայբբենական փուլի կարևոր խնդիրներից է նաև գրամոտորային կինեսթեզիաների մշակումը:

Այբբենարանի» նախաայբբենական փուլի հիմնական նպատակը գրաճանաչության համար անհրաժեշտ հիմք ստեղծելն է: Այն նյութ է տալիս բազմապիսի լեզվական, ճանաչողական ու դաստիարակչական աշխատանքների համար:

Նախաայբբենական փուլում տարվող աշխատանքները ուղղված են մեկ հիմնական նպատակի՝ երեխաներին գրաճանաչության նախապատրաստելուն:

Այս փուլում տարվող աշխատանքերի համակարգում առանձնահատուկ տեղ են գրավում ուսումնական հարցերը: Գրաճանաչության ուսուցման համար աշակերտները պետք է որոշակի լեզվական ու աշխարհաճանաչողական գիտելիքներ ունենան, տեսականորեն ու գործնականորեն նախապատրաստվեն կարդալու և գրելու մտավոր գործողությունների կատարմանը, որոշակի կարողություններ պետք է ձեռք բերեն այդ ուղղությամբ:

Գրաճանաչության նախաայբբենական կամ նախապատրաստական շրջանի հիմնական խնդիրները բաժանվում են 2 խմբի՝ կազմակերպչական և ուսումնական:

Կազմակերպչական խնդիրներ.

- նոր ուսումնական գործունեության ծանոթացումը,
- ուսուցչի ծանոթությունը աշակերտների հետ,
- ծանոթություն կրթական հաստատության կարգուկանոնին, դպրոցական շենքին
- ծանոթություն երեխաների իրավունքներին ու պարտականություններին ընկերներին, ուսուցիչներին և միջավայրի մարդկանց լսելու և նրանց խոսքին բարեկիրթ արձագանքելու ունակության ձևավորումը
- գրքից և գրենական պիտույքներից օգտվելու և դրանց նկատմամբ խնամքով վերաբերվելու կանոնների յուրացումը:

Ուսումնական խնդիրներ. երեխաների պատրաստվածության մակարդակի ուսումնասիրում

- խոսելու, բացատրելու, հարցեր տալու, լսելու հասկանալու,
- հանձնարարությունները կատարելու, համագործակցելու և հաղորդակցվելու ունակությունների մակարդակը
- հնչյունային լսողության մակարդակը և հայերենի հնչյունները ճիշտ արտասանելու կարողությունները. բառերն արտասանում է գրական հայերենի ճիշտ շեշտադրությամբ, հնչյուններն արտասանում է որոշակի սխալներով, ունի խղճուկ, կցկտուր, ցածրաձայն
- բանավոր կապակցված խոսք կառուցելու կարողություն ունի իր տարիքին համապատասխան բառապաշար, անգիր գիտի և արտահայտիչ արտասանում է փոքրիկ բանաստեղծություններ, կարողանում է վերարտադրել ունկնդրած պատմվածքները, հեքիաթները, կարող է առաջադրված պարզ բովանդակություն ունեցող նկարների շուրջ կազմել մեկ- երկու մտքով իրար կապակցված նախադասություններ, կարողանում է առաջադրված հարցերին պատասխանել ավարտուն նախադասություններով
- խոսքի շարահյուսական կառույցը. կարողանում է կառուցել ավարտուն, պարզ նախադասություններով խոսք, խոսքը կազմված է միայն պարզ, ոչ ավարտուն նախադասություններով, կապակցված խոսքում օգտագործված նախադասությունների միջև բացակայում են տրամաբանական, պատճառահետևանքային կապերը, չունի ամբողջական նախադասություններ կառուցելու կարողություն, նախադասությունները թողնում է անավարտ և անցնում է նոր մտքի,
- գաղափար ունենան պատմության, նախադասության, բառի, վանկի, հնչյունի մասին, կարողանան դրանք օգտագործել խոսքում,
- ձայնավոր և բաղաձայն հնչյունները տարբերակեն և կարողանան գունային սիմվոլի միջոցով դրանք արտահայտեն գծապատկերում,

- գիտակցեն ձայնավորի դերը վանկակազմության մեջ
- ունենան որոշակի բառապաշար և մտքերը կապակցված խոսքով ներկայացնելու կարողություն
- ունենան ներկելու, նկարելու, որոշակի գծային սահմանների մեջ հանձնարարվող գործողությունները կատարելու կարողություններ,
- կարողանան խաղալիքների և նկարների միջոցով բառերը խմբավորել ըստ ընդհանրացնող անունների / խաղալիքներ, սպասք, ծաղիկներ, մրգեր, բանջարեղեն/ և ըստ նրանց հատկանիշների / փայտից է, քաղցր է, հոտավետ է/:

Նախադասության, բառի, վանկի, միավանկ ու բազմավանկ բառերի, հնչյունի, ձայնավոր ու բաղաձայն հնչյունների, տառի, մեծատառի ու փոքրատառի և այլ լեզվական հասկացությունների մասին երեխաները գաղափար պետք է կազմեն նախաայբբենական շրջանում:

Նախաայբբենական շրջանում առաջացած խնդիրները լուծելու համար պետք է բոլոր դասերը կառուցել այնպես, որպեսզի հաշվի առնվեն դպրոց նոր ընդունված աշակերտի տարիքային առանձնահատկությունները. այդ 6 տարեկան երեխաները երկար նստել չեն կարողանում, արագ հոգնում են և չեն կարող զբաղվել միևնույն գործողությամբ: Դրա համար պետք է դասապրոցեսն այնպես կազմակերպել, որ յուրաքանչյուր փուլում աշակերտը ակտիվ լինի: Անհրաժեշտ են հետաքրքրաշարժ և խաղային պահեր. հանելուկների գուշակում, հեքիաթների պատմում, ֆիզդադար, բեմադրություններ, երգ, պար, ռիթմիկ շարժումներ:

Ի՞նչ ուղիներով է իրականացվում այդ աշխատանքները:

Այս շրջանում աշակերտները յուրացնում են լեզվական մի շարք կարևոր հասկացողություններ՝ նախապատրաստվելով կարդալու և գրելու գործընթացին: Խոսք. Նախաայբբենական շրջանում յուրաքանչյուր դասի ժամին աշակերտները կառուցում են կապակցված խոսք՝ մի քանի նախադասությամբ, պատմելով համապատասխան նկարը: Ինչպես այբուբենի նկարների, այնպես էլ հատուկ պաստառների շուրջ երեխաները ուսուցչի հարցերի օգնությամբ պատմություններ են հյուսում, վերարտադրում, ունկնդրում

հեքիաթներ: Այս ընթացքում ուսուցիչը գաղափար է տալիս գծապատկերի մասին: Ուսուցիչն ասում է, որ պատմությունը կարելի գրել նույնիսկ առանց տառերը ճանաչելու: Ուսուցիչը գծում է մի ուղղանկյուն և ասում, որ ինչպիսի պատմություն էլ հորինենք կարող ենք տեղավորել այսպիսի տնակում՝

Գաղափար նախադասության մասին:

Երբ արդեն երեխաները գաղափար ունեն պատմության մասին, կարողանում են վերարտադրել դասագրքի նկարները ու պաստառները, կարողանում են ինքնուրույն կառուցել կապակցված խոսք, ուսուցչի հարցերի օգնությամբ նախադասությունները պատմությունից առանձնացնելու ունակություններ պետք է մշակել: «Հաջորդական նկարաշարերի պատմում» մեթոդի կիրառմամբ յուրաքանչյուր նկար ըստ իմաստի և բովանդակության հաջորդում է մյուսին, և կազմվում է մի ամբողջական պատմություն: Հետագայում առանձնացնելով նախադասությունը գաղափար ենք տալիս գծապատկերի մասին: Գծապատկերի սկզբում դնում ենք հոծ և բարձր գիծ, իսկ վերջում երկու կետ : Նախադասությունը սկսում ենք մեծատառով, իսկ վերջում դնում ենք վերջակետ:

Գաղափար բառի մասին.

Նախադասությունը վերլուծելու և նրա բաղադրիչները դիտարկելու միջոցով աշակերտներին պետք է գաղափար տալ նաև բառի մասին, որպեսզի բառը դիտարկվի որպես նախադասության բաղադրիչ մաս, ապա որպես որևէ կոնկրետ իմաստ արտահայտող լեզվական միավոր: Բառի մասին գաղափարը նույնպես տրվում է գծապատկերի միջոցով:

Կենդանի բառեր» խաղային մեթոդի կիրառումը օգնում է ամրապնդել բառ հասկացողությունը: Այն ամրապնդելուց հետո տրվում է բառի գծապատկերը նախադասության մեջ և նշում, որ իբրև բառ հանդես է գալիս նաև օժանդակ բայը, և որ յուրաքանչյուր բառ նախադասության մեջ ունի իր ուրույն տեղը:

				:
--	--	--	--	---

Բառի կազմությունը: Վանկ.

Բառի մասին, որպես եզրույթ գաղափար ունենալուց հետո ուսուցչուհին ծանոթացնում է վանկին: Լավ կլինի ներկայացվող բառերը լինեն բազմավանկ, որ աշխատանքը ավելի հեշտ լինի: Նկար քարտերի միջոցով ուսուցչուհին արտասանում է բառի առաջին վանկը: Երբ բառերը արդեն կարողանում են բաժանել մասերի, որոշել քանի մասերից է կազմված, ներմուծվում է վանկ եզրույթը, ասելով, որ բառի այդ առանձին մասերին անվանում ենք վանկ: Եթե մասերի չի բաժանվում, ապա միավանկ բառ է, եթե բաժանվում է մի քանի մասերի, ապա բազմավանկ բառ է:

Գաղափար հնչյունի մասին.

Հնչյունի գաղափարը ներմուծելու համար նպատակահարմար է ներկայացնել նկար քարտերով մի շարք միավանկ բառեր, տալ դրանց գծային պատկերը:

Այսպիսով գծային պատկերները կունենան տարբեր կառուցվածք: Ուսուցչուհին պետք է կենտրոնացնի բառի սկզբի և վերջի հնչյունների վրա, որի ամրապնդումից հետո աշխատանք է տարվում բառամիջի հնչյունները լսելու վրա: Երբ երեխան կարողանում է բառի մեջ լսել հնչյունները պետք է ներմուծել հնչյուն եզրույթը:

Գաղափար ձայնավոր և բաղաձայն հնչյունների մասին.

Բաղաձայն և ձայնավոր հնչյունները երեխաները տարբերակում են գործնական եղանակով: Նկարների ներկայացնելուց հետո սկզբում վերլուծում են կարճ բառերը, որոնք պարունակում են տարբեր ձայնավորներ: Երբ երեխան համոզվում է, որ որոշ հնչյուններ երկար են հնչում, իսկ որոշ հնչյուններ՝ կարճ, ներմուծվում է ձայնավոր և բաղաձայն

հասկացողությունները, հիմնավորելով, որ բաղաձայն հնչյունները կարճ են հնչում, իսկ ձայնավորները՝ երկար: Նկար-բառի մոդելի վրա աշակերտը ցույց է տալիս հնչյունները քառակուսիների բաժանելով, իսկ ձայնավորները ներկում է կարմիր գույնով:

Գրելու նախապատրաստում:

Նախաայբբենական փուլի կարևորագույն խնդիրներից է նաև գրելուն նախապատրաստել: Դրա համար անհրաժեշտ է աշակերտի մատների ֆալանգների ամրացումը, ձեռքի դաստակի մարզումը, տեսողական հիշողության զարգացումը, տետրի մեջ կողմնորոշվելու կարողությունը, հայերենի հիմնական տառամասնիկների գրելու կարողության մշակումը, ձախից աջ գրության ապահովումը:

ԵԶՐԱԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Երեխաներն ամենից հեշտ լեզու են սովորում կրտսեր դպրոցական տարիքում՝ հատկապես տարեկանում: Սրանից հետևում է, որ մարդու խոսքի կուլտուրան սկսվում է կազմավորվել ամենավաղ տարիքում: Դրան հաջորդում է գիտակցական շրջանը՝ դպրոցական տարիքը: Եթե աշակերտն ինչ որ բան բաց է թողել, ապա հետագայում այն դժվար կլրացնի: Մայրենի լեզուն յուրացնելու շրջան է ուսուցման տարրական օղակը: Հենց այստեղ էլ պետք է օգտագործել երեխաների այդ տարիքին հատուկ բնական լեզվամտածողությունը:

Տարրական դասարաններում պետք է լուրջ ուշադրություն դարձնել համապատասխան գրագիտության վրա: Իսկ հիմքը հենց առաջին դասարանն է : Արդի ժամանակներում դպրոցում պետք է ուսումնական գործընթացն այնպես կազմակերպել, որ բացահայտվեն յուրաքանչյուր դպրոցականի անհատական առանձնահատկությունները, որ նրա համար սովորելը դառնա անհատական պատասխանատվության գիտակցում, ինքնուրույն լինելը վարքագիծ: Երեխայի համար սովորելը, գիտելիքներ յուրացնելը, կարողություններ ձեռք բերելը, դրանք հետագայում կիրառելը և հմտություններ դարձնելը մտավոր մեծ ջանքեր է պահանջում մինչև այն պահը, երբ գիտելիք ստանալու և ճանաչողության հրճվանքը դառնա պահանջ: Այսպիսով իմ առջև դնելով նպատակ՝ հասցնել երեխաներին այն մակարդակին, որ նրանք կարողանան ճիշտ արտաբերել հնչյունները, կարողանան բանավոր կապակցված, ավարտուն խոսք կառուցել: Տարբերակեն պատմություն, նախադասություն, բառ, վանկ, հնչյուն լեզվական միավորները: Կարողանան պարզագույն գծապատկերների միջոցով ներկայացնեն դրանք/ համարում են կատարված : Հետաքրքրաշարժ խաղերի, բազմազան մեթոդների կիրառմամբ երեխաները հմտություն են դարձրել պատմություն, նախադասություն, բառ, վանկ, հնչյուն լեզվական միավորների օգտործումը առօրյայում: Ունեն կապակցված բանավոր խոսք:

Մանկավարժի համար պարտադիր է լավ այգեպանի օրինակին հետևելը»:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

. Պետրոսյան «Մեթոդական ձեռնարկ»

Քյուրքչյան, Լ. Տեր- Գրիգորյան Ուսուցիչի ձեռնարկ «Վեց տարեկան երեխաների ուսուցման առանձնահատկությունները»:

Ե. Տեր –Գրիգորյան ”Վեց տարեկան երեխաները դպրոցում», Երևան-Լույս, 1986թ.

. Գյուլամիրյան «Հայոց լեզվի տարրական ուսուցման մեթոդիկա», Զանգակ 2006թ.

. Սարգսյան «Այբբենարան»

арпова С. Н. Труве И. «Психология речевого развития ребенка» издРос-ун 1987г

ихеева Е. И. «Развитие детей» М – 1981г